

Samling af Afgørelser

Sag T-20/15

**Henkell & Co. Sektkellerei KG
mod
Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret**

»EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket PICCOLOMINI — det ældre EU-ordmærke PICCOLO — ingen reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009«

Sammendrag – Rettens dom (Niende Afdeling) af 14. april 2016

1. *EU-varemærker — bemærkninger fra tredjemand og indsigelse — behandling af indsigelsen — bevis for brug af det ældre varemærke — reel brug — begreb — fortolkning under hensyntagen til formålet med artikel 42, stk. 2, og 3, i forordning nr. 207/2009*

(Rådets forordning nr. 207/2009, art. 42, stk. 2 og 3)

2. *EU-varemærker — bemærkninger fra tredjemand og indsigelse — behandling af indsigelsen — bevis for brug af det ældre varemærke — reel brug — bedømmelseskriterier — krav om konkrete og objektive beviser*

(Rådets forordning nr. 207/2009, art. 42, stk. 2 og 3; Kommissionens forordning nr. 2868/95, art. 1, regel 22, stk. 3)

3. *EU-varemærker — bemærkninger fra tredjemand og indsigelse — behandling af indsigelsen — bevis for brug af det ældre varemærke — bevismidler af bevismidler — bedømmelseskriterier*

(Rådets forordning nr. 207/2009, art. 42, stk. 2 og 3)

4. *EU-varemærker — bemærkninger fra tredjemand og indsigelse — behandling af indsigelsen — bevis for brug af det ældre varemærke — brug af varemærket som varemærke — ordmærket PICCOLO*

(Rådets forordning nr. 207/2009, art. 42, stk. 2)

5. *EU-varemærker — klagesag — søgsmål ved Unionens retsinstanser — Rettens kompetence — ny undersøgelse af de faktiske omstændigheder i lyset af beviser, der for første gang fremlægges for Retten — udelukket*

(Rådets forordning nr. 207/2009, art. 65)

6. *EU-varemærker — klagesag — søgsmål ved Unionens retsinstanser — lovligheden af et appelkammers afgørelse — hensyntagen til national lovgivning og retspraksis ved fortolkningen af EU-retten — lovlig*

(Rådets forordning nr. 207/2009, art. 65)

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 19 og 21)

2. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 20, 22 og 23)

3. For at vurdere et dokumentets bevisværdi må sandsynligheden af dets indhold først og fremmest efterprøves. Der skal således bl.a. tages hensyn til dokumentets oprindelse, omstændighederne ved dets udarbejdelse, modtageren af dokumentet og til spørgsmålet, om dokumentet efter sit indhold forekommer fornuftigt og troværdigt. Erklæringen på tro og love som omhandlet i artikel 78, stk. 1, litra f), i forordning nr. 207/2009 om EU-varemærker er ikke tilstrækkelig i sig selv og udgør alene et indicium, der skal være understøttet af andre beviser.

(jf. præmis 37)

4. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 42-51)

5. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 53)

6. Hverken parterne eller Retten selv er forhindret i ved fortolkningen af EU-retten at lade sig inspirere af elementer fra EU-retspraksis, national retspraksis eller international retspraksis. En sådan mulighed for at henvise til nationale domme tilsigtes ikke med retspraksis, hvorefter formålet med et søgsmål for Retten er at efterprøve lovligheden af appelkamrenes afgørelser med hensyn til de beviser, som parterne har fremlagt for dem, da der i den sammenhæng ikke er tale om, at appelkamrene kritiseres for ikke at have taget hensyn til de faktiske omstændigheder i en bestemt national dom, men om at påberåbe sig domme til støtte for et anbringende om appelkamrenes tilsidesættelse af en bestemmelse i forordning nr. 207/2009 om EU-varemærker.

(jf. præmis 55)